

ANGELUS

5. neděle v mezidobí

5. únor 2017

číslo 6.

ročník XII.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Pojďme, klaňme se Bohu, poklekněme před svým tvůrcem, Hospodinem! Neboť on je nás Bůh.

(Žl 95,6-7)

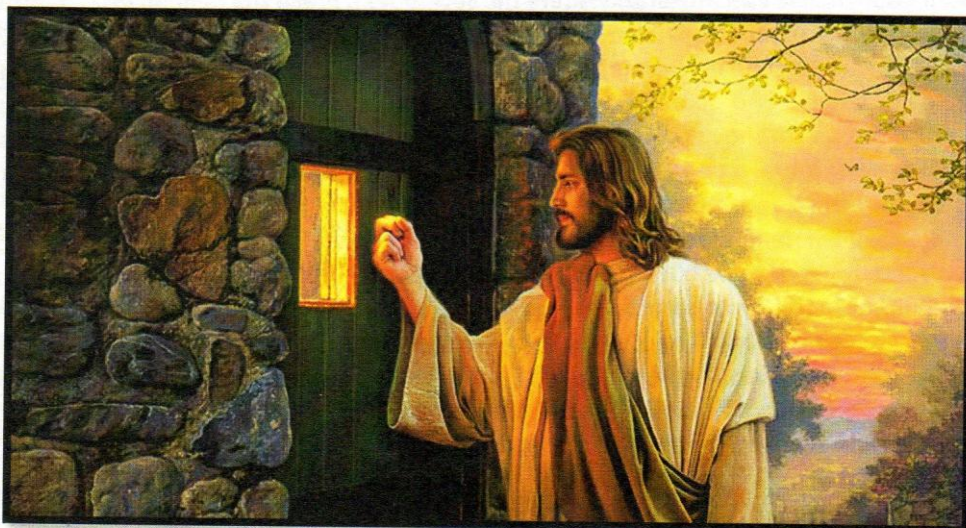
1. čtení: Iz 58,7-10 2. čtení: 1 Kor 2,1-5 Ev.: Mt 5,13-16

Žl 112 Spravedlivý září v temnotách jako světlo.

Ježíš se netrefil!

aneb Hlavně si všechno tak neber...

Jednoho slunečného podzimního jitra jsem seděl u snídani a uvažoval o všech starostech a problémech, které mě poslední dobou sužovaly. Potíže v práci, rodinné starosti - opravdu bych si měl dopřát čas k pořádné modlitbě, řekl jsem si. A tu náhle jsem cítil, že za mémi zády kdosi vešel do místnosti. Otočím se a vyhrknu: „Pane Ježíši! Co tady děláš?“

Sám Pán stál v mých dveřích! Promnul jsem si oči - doopravdy je to On sám? Ano, všechno odpovídá, počínaje běloskvoucí nesešívanou suknicí až po jemně se blyštící svatozář. „To tedy ... ehm ... inu, ne že bys tu snad neměl být, ale já ... já jaksi ... nejsem zvyklý setkávat se s tebou ve tvé viditelné podobě,“ koktal jsem.

Tahle nečekaná návštěva mne úplně vykojila. Bezděky jsem uvažoval, jestli jsem se nedopustil nějakého pochybení. Usmál se a oči se mu rozzářily. „Šel by ses se mnou na chvíli projít?“ zeptal se mne. „Ehm ... to tedy ... ovšem, zajisté!“ zvolal jsem stále ještě v hrozných rozpacích. A tak jsme spolu vyšli na venkovskou uličku, jež vede kolem mého domu.

Zvolna mi začal docházet význam události, která mne potkala, a tu jsem si pomyslel: Jaká to neuvěřitelná příležitost! On přece zná řešení všech mých problémů, odpovědi na otázky, jež mě trápí v práci ... v rodině ... Stačí se zeptat! Pár minut jsme šli mlčky a pak jsem Ho oslovil: „Promiň mi, Pane,“ řekl jsem, „ale potřeboval bych poradit v jedné moc spleťté záležitosti.“

Ale než jsem svou otázku stačil dokončit, Ježíš zvedl prst k ústům a maličko naklonil hlavu. „Pst! Slyšíš?“ zeptal se. Zprvu jsem neslyšel vůbec nic. Ale pak mi k uším dolehlo slaboulinké bublání nedalekého potůčku, zurčícího mezi kameny pod převíslými větvemi s podzimně zbarveným listím. I povzdychl si Pán: „No řekni, není to nádhera?“ „Ach ano ... zajisté.“

Měl jsem ale plnou hlavu docela jiných myšlenek. Chvíli jsem ještě z úcty k Němu mlčel, ale pak jsem vyhrkl: „Pane, dělá mi starosti můj duchovní život. Ve svých modlitbách cítím takovou prázdnotu. Ovšem, dočetl jsem se, že v těchto případech..“ Položil mi ruku kolem ramen. „Tiše! Slyšíš je?“ Zeptal se znovu. Na nedaleké louce si hrály a výskaly děti. A Pán se znovu pousmál. „To je krása, vid?“ zvolal nadšeně. „Jisté ... dobře, žes mě na to upozornil.“ Ale pak jsem dodal už trochu podrážděně: „Přece víš, že taky miluju děti.“ A šli jsme dál.

Napadla mě hrozná věc. Co jestli tuhle příležitost promarním? Tady po mém boku mám odpovědi na všechny otázky, které mě sužují! Ježíš přece zná ta nejhlubší tajemství vesmíru, lásky i smrti. Tak jsem se nakonec odhodlal promluvit s ním o náboženství. Koneckonců je to jeho nejvlastnější parketa, že ... „Pane,“ odvážil jsem se, „hrozně by mě zajímalo, co soudíš o sporech mezi moderní biblickou hermeneutikou a...“ Opět mě přerušil tím, že mi znovu přátelsky položil ruku na rameno. Zatnul jsem zuby. Pán se za stavil a mlčky sebral u cesty pár kamínků. Na obličeji mu hrál klukovský úsměv. „Vsadím se, že netrefíš vršek tamhletoho telefonního sloupu,“ vyzval mě.

Byl jsem zmaten. Jakže-je to možné? A k tomu mne vyzývá sám náš Pán? Tedy něco takového bych od druhé božské osoby opravdu nečekal! No řekněte sami - kdyby vy jste byli Bůh, nesnažili byste se být alespoň kapánek vážnější? A Pán se skutečně rozmáchl a vrhl kamínek na sloup. Proletěl vysokým obloukem a ... Hmmm ... Ježíš se netrefil!

Byl jsem sice čím dál tím sklíčenější, ale přesto jsem se také sehnul a sebral pár kamínků. Co mi taky zbývalo, že? Bez zvláštního nadšení jsem první z nich mrštil na sloup. Prásk! Přímo do kandelábru! Pán na mne hrdě pohledl a zasmál se. „Jsi fakt dobrej,“ povídá.

Jak jsme šli dál, začal jsem mít dojem, že mám v hrudi kamení. Kdykoli jsem zavedl řeč na nějaké důležité téma, Pán mě vždycky přerušil. Jednou ho zaujala vánkem zmítaná modrá čekanka, jindy zase motýl, který usedl na mechem porostlou plaňku plotu. Naše procházka pomalu končila. Byl jsem tak rozmrzelý, že jsem ani nevěděl co říct. Ale pod černým vlajícím voussem se Pán čtverácky usmíval. Když se už měl k odchodu, světlo jeho očí na okamžik ještě víc zazářilo. Šel ke dveřím, ale ještě naposledy pohlédl přes rameno a řekl: „Hlavně si všechno tak neber...“

(www.vira.cz)

KOUTEK PRO DĚTI

23. Světlo

Byl jsi už někdy na táboře? (...) Určitě víš, co je to „stezka odvahy“. (...) Čeho se na ní vlastně děti bojí?

Šestiletá Juditka byla na táboře poprvé. Stezky odvahy se bála, protože jí kamarádky navykládaly strašidelné historky o tom, co se komu stalo. Když večer viděla, že na stezku postupně všichni šli, přece jen si nakonec vzala baterku a s Maruškou se vydaly do tmy. Uběhlo půl hodiny a děvčata nikde. „Kde jsou ty holky tak dlouho?“ říkali si vedoucí. Volali, běhali, ale nic. Malá děvčátka, vystrašená každým šustotem a hlukem, dřepěla v houštině z chvoji v malé roklince. Strachy ani nedýchala. „Rozsvítíme velký reflektor nad táborem,“ řekl hlavní vedoucí a už šplhal se svítilkem nahoru na strom. Velikánské světlo zalilo celý palouk. Paprsky světla pronikly i do křovin a lesíka kolem. „Podívej se, měsíc,“ vydechla Juditka. „To není měsíc,“ na to starší Maruška, „ten je přece tamhle a je ho jen úzký srpeček. To bude asi náš tábor. Pojď, půjdeme tam, když už vidíme na cestu.“ Potom už slyšely i volání a známé hlasy. „To je Andy, naše vedoucí,“ rozběhla se Juditka do bezpečí. Ztracenou baterku našli kluci ráno kousíček za táborem. Ale moc se holkám nesmáli, byli rádi, že to tak dobře dopadlo. Už jsi někdy zabloudil? (...)

Ve tmě je všechno opravdu zlé. Pán Ježíš o sobě říká, že je světlem pro celý svět. Kdo ho zná, nikdy se neztratí. Ale Pán Ježíš taky řekl, že každý jeho kamarád má být světlem pro ostatní lidi. Jak můžeš svítit? Přece nemůžeš pořád chodit se svíčkou nebo s baterkou. Jak to tedy myslíš? (...) Kdo neví, co má dělat, kdo nevidí na cestu, dostane strach. A ve strachu dělá hlouposti. Třeba jako ta dvě děvčata, která se tak bála, že se neozvala, ani když je ostatní hledali. Maruška pak uviděla světlo a začala přemýšlet. A to jim pomohlo. Kolem tebe možná někdo dělá špatné věci. Někdo se posmívá, někdo žaluje, někdo se nimrá v jídle (...) Když se ale ty budeš chovat správně, nepřidáš se ke špatnosti, začnou druzí přemýšlet, že by to šlo i jinak. Myslíš, že ten reflektor nad táborem svítil jenom chvíličku? (...) Svítil docela dlouho, aby děvčata našla správnou cestu. A my také máme dělat dobré věci vytrvale a nepřestávat. Aby druzí viděli, co je správné. Co ty už děláš dobrého a děláš to často? (...) Možná si řeknou, že je to proto, že chodíš do kostela. Nebo do náboženství. A to je správně. Protože dobro opravdu přichází od Pána Boha. A toho tam všude poznáváme.

Aktivita: *Znáš laserové ukazovátka? To je takové červené světýlko, které hodně daleko dosvítí a ukáže přesně místo, kam se máš podívat. Jedno takové červené světýlko svítí i nad svatostánkem. Víš proč? Abys tam přišel a chvíličku u Pána Ježíše zůstal. Třeba jen tak, potichu. Nebo mu poděkuj, v čem ti pomáhá.*

Kdo zná Krista, světlem září jako svíčky na oltáři. Nezmatkuje, cestu zná, radost v sobě vždycky má.

Ohlášky:

- * Odstrojení vánoční výzdoby kostela v Hustopečích proběhne ve středu 8. II. v 15⁰⁰ hod. Kdo můžete, prosím, přijďte.
- * Modlitební společenství bude v pátek 10. 2. od 17:30 do 19:30 h. na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.
- * Břimovanci se sejdou v pátek 10. 2. v 17:30 hod. v kostele v Hustopečích.
- * Ministrantská schůzka bude v sobotu 11. 2. v 10⁰⁰ hod. na faře v Hustopečích.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 5. 2. do 12. 2. 2017

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
5. neděle v mezidobí 5. 2. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za † Květoslavu Filkovou, bratra Miroslava a živou a † rodinu
	Černotín	9:30	Za † Anežku a Josefa Kellarovy a živou rodinu
	Bělotín	11:00	Za dar zdraví a Boží požehnání k narozeninám i do dalších let
Sobota 11. 2. <i>Panna Maria Lurdská</i>	Černotín	17:00	Za † kněze Jaroslava Rušara, rodiče a sourozence
6. neděle v mezidobí 12. 2.	Hustopeče	8:00	Za živou a † rodinu Hubovu a Hrabínovu, dědčáky Manovy, za dar zdraví a Boží požehnání k životnímu jubileu
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za Emilii a Bedřicha Kývalovy, syna a živou rodinu

POSTOJ MULY

Jeden venkovan měl starou mulu. V nestřeženém okamžiku spadla na statku do studny. Venkovan zaslechl řehotání zvířete a běžel se k studně podívat. Bylo mu líto, v jaké situaci se jeho věrný služebník ocitl, ale když si promyslel všechny možnosti, došel k závěru, že mulu není možné zachránit, a bude lepší ji ve studně nechat.

Muž svolal sousedy, vyprávěl jim, co se stalo, a aby ukončil utrpení zvířete, požádal je, aby mu pomohli zvíře pohřbit.

Muly se nejprve zmocnila hysterie. Ale jak jí venkované postupně házeli půdu na hřbet, dostala nápad. Usmyslila si, že každou lopatu, která na ni dopadne, setřese a vystoupí na ni.

Otřes se a jdi výš. Otřes se a jdi výš. Otřes se a jdi výš, opakovala si mula pro sebe.

Nevšímal si bolestivých úderů půdy a kamení dopadajících na její hřbet, ani situace, která ji působila soužení: přemohla paniku, vždy se otřásla a udělala krok vzhůru. Vrstva půdy pod kopyty se neustále zvyšovala. Překvapení muži pochopili její strategii, což je povzbudilo v práci. Pomalu dospěli do okamžiku, kdy unavená a utrápená mula ze studny vyskočila. Půda určená k zániku se změnila v prostředek záchrany, a to díky způsobu, jakým se k protivenství postavila.

– Někdy se protivenství může změnit v příležitost a člověk vyjde z krize silnější...

– I mně se honí hlavou, když mi hází „půdu“ pod nohy, nejrozmanitější...

– Mohl bych vyskočit ze studny, v níž se možná nacházím...

(www.vira.cz)

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.